

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

מגילה-בגילה נקראת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
במאי אוקימתא לההיא - בגופן שלהן, מאי איריא מקרא שכתבו תרגום ותרגום שכתבו מקרא? אפילו מקרא שכתבו מקרא ותרגום שכתבו תרגום נמי, דהא קתני עד שיכתבו אשורית על הספר בדין	אמר ליה אביי:									⚡		
אלא, לא קשיא הא - רבנן, הא - רבן שמעון בן גמליאל.	[אביי]									!	◊	
אי רבן שמעון בן גמליאל הא איכא יונית										⚡		
אלא, לא קשיא: כאן - בספרים, כאן - בתפלין ומזוזות										!	◊	
תפלין ומזוזות מאי טעמא										⋈		
משום דכתיב בהו (דברים ו) והיו, בהוייתן יהו										!		
מאי תרגום שכתבו מקרא איכא? בשלמא תורה - איכא (בראשית ל"א) יגר שהדותא אלא הכא מאי תרגום איכא?										⚡	◊	
אלא לא קשיא כאן - במגילה, כאן - בספרים.										!	◊	
מגילה מאי טעמא										⋈		
דכתיב בה ככתבם וכלשונם										!		
מאי תרגום שכתבו מקרא איכא?										⚡	◊	
(אסתר א') ונשמע פתגם המלך	רב פפא:									!	◊	
(אסתר א') וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן.	רב נחמן בר יצחק:									!	◊	
כי תניא ההיא בשאר ספרים, ורבי יהודה היא.	רב אשי:									!	◊	
תפלין ומזוזות אין נכתבין אלא אשורית	דתניא: [ת"ק]									⬢	!	◊
התירו יונית.	רבתינו: [רשב"ג]									⬢	!	◊
והכתיב והין										⚡	!	
ספרים נכתבים בכל לשון	אלא אימא: [ת"ק]									⬢	!	◊
התירו יונית.	רבתינו: [רשב"ג]									⬢	!	◊
התירו? מכלל דתנא קמא אסך										⚡	!	
לא התירו שיכתבו אלא יונית.	אלא אימא: רבתינו: [רשב"ג]									⬢	!	◊
אף כשהתירו רבתינו יונית - לא התירו אלא בספר תורה, ומשום מעשה דתלמי המלך.	ותניא, אמר רבי יהודה:									⬢	!	◊
מעשה בתלמי המלך שכינס שבעים ושנים זקנים, והכניסן בשבעים ושנים בתים, ולא גילה להם על מה כינסו. ונכנס אצל כל אחד ואחד ואמר להם: כתבו לי תורת משה רבכם. נתן הקדוש ברוך הוא בלב כל אחד ואחד עצה, והסכימו כולן לדעת אחת וכתבו לו:	דתניא:									⊙	⬢	
(בראשית א') אלהים ברא בראשית										⬢		
(בראשית א') אעשה אדם בצלם ובדמות										⬢		
(בראשית ב') ויכל ביום הששי, וישבות ביום השביעי										⬢		
(בראשית ה') זכר ונקבה בראו, ולא כתבו בראם										⬢		
(בראשית י"א) הבה ארדה ואבלה שם שפתם										⬢		
(בראשית י"ח) ותצחק שרה בקרובה										⬢		
(בראשית מ"ט) כי באפם הרגו שור וברצונם עקרו אבוס										⬢		
(שמות ד') ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכיבם על נושא בני אדם										⬢		

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

מגילה-בגילה נקראת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(שמות י"ב) ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים ובשאר ארצות ארבע מאות שנה												ט:
(שמות כ"ד) וישלח את זאטוטי בני ישראל, (שמות כ"ד) ואל זאטוטי בני ישראל לא שלח ידו												ט:
(במדבר ט"ז) לא חמד אחד מהם נשאתי												ט:
(דברים ד') אשר חלק ה' אלהיך אתם להאיר לכל העמים												ט:
(דברים י"ז) וילך ויעבוד אלהים אחרים אשר לא צויתי לעובדם												ט:
וכתבו לו את צעירת הרגלים, ולא כתבו לו (ויקרא י"א) ואת הארנבת, מפני שאשתו של תלמי ארנבת שמה, שלא יאמר: שחקו בי היהודים והטילו שם אשתי בתורה.												ט:
אף בספרים לא התירו שיכתבו אלא יונית.	רבן שמעון בן גמליאל:											ט:
הלכה כרבן שמעון בן גמליאל.	רבי אבהו אמר רבי יוחנן:											ט:
מאי טעמא דרבן שמעון בן גמליאל - אמר קרא (בראשית ט') יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם - דבריו של יפת יפת יהיו באהלי שם.	ואמר רבי יוחנן:											ט:
ואימא גומר ומגוג												ט:
היינו טעמא דכתבי יפת אלהים ליפת - יפיותו של יפת יהא באהלי שם.	רבי חייא בר אבא:											ט:
אין בין כהן משוח בשמן המשהה למרובה בגדים אלא פר הבא על כל המצות.												ט:
אין בין כהן משמש לכהן שעבר אלא פר יום הכפורים ועשירית האיפה.												ט:
הא לענין פר יום כפורים ועשירית האיפה - זה זה שוין.												ט:
מתניתין דלא כרבי מאיר, דא רבי מאיר												ט:
מרובה בגדים מביא פר הבא על כל המצות, דברי רבי מאיר.	הא תניא: [רבי מאיר]											ט:
אינו מביא.	חכמים:											ט:
מאי טעמא דרבי מאיר												ט:
(ויקרא ד') משיח, אין לי אלא משוח בשמן - המשחה, מרובה בגדים מנין? תלמוד לומר המשיח.	דתניא:											ט:
במאי אוקימנא - דלא כרבי מאיר.												ט:
אין בין כהן משמש לכהן שעבר אלא פר יום הכפורים ועשירית האיפה.	אימא סיפא:											ט:
הא לכל דבריהן - זה זה שוין.												ט:
אתאן לרבי מאיר												ט:
אירע בו פסול ומינו כהן אחר תחתיו - ראשון חוזר לעבודתו, שני - כל מצות כהונה גדולה עליו, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]											ט:
ראשון חוזר לעבודתו, שני אינו ראוי לא לכהן גדול ולא לכהן הדיוט.	רבי יוסי											ט:
מעשה ברבי יוסף בן אולם מציפורי שאירע בו פסול בכהן גדול, ומינוהו תחתיו, ובא מעשה לפני חכמים ואמרו: ראשון חוזר לעבודתו, שני אינו ראוי לא לכהן גדול ולא לכהן הדיוט. כהן גדול - משום איבה, כהן הדיוט - משום מעלין בקודש ולא מורדין.	ואמר רבי יוסי:											ט:
רישא רבנן וסיפא רבי מאיר?												ט:
אין, רישא רבנן וסיפא רבי מאיר.	רב חסדא:											ט:
רבי היא, ונסיב לה אליבא דתנאי.	רב יוסף:											ט:
אין בין במה גדולה לבמה קטנה אלא פסחים.												ט:
זה הכלל: כל שהוא נידר ונידב קרב בבמה, וכל שאינו לא נידר ולא נידב - אינו קרב בבמה.												ט:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא- ‡ question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

מגילה-בגילה נקראת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
פסחים ותו לא?											‡	■	ט:
אימא: כעין פסחים.											!	◇	ט:
מני?								^					ט:
רבי שמעון היא.										!			ט:
אף צבור לא הקריבו אלא פסחים וחובות שקבוע להם זמן, אבל חובות שאין קבוע להם זמן - הכא והכא לא קרב.	דתניא, רבי שמעון:									■	!	◇	ט:
אין בין שילה לירושלים אלא שבשילה אוכלין קדשים קלים ומעשר שני בכל הרואה, ובירושלים לפני מן החומה. וכאן וכאן קדשי נאכלין לפני מן הקלעים.												■	ט:
קדושת שילה יש אחריה היתר. וקדושת ירושלים אין אחריה היתר.												■	ט: